RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3520/80

af 22. december 1980

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for pulp af abrikoser, henhørende under pos. ex 20.06 B II c) 1 aa) i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel (1981)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Israel (1), undertegnet den 11. maj 1975, fastsætter i artikel 10 i den dertil knyttede protokol nr. 1 åbning fra Fællesskabets side af et årligt fællesskabstoldkontingent på 150 tons pulp af abrikoser, henhørende under pos. ex 20.06 B II c), 1 aa), i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel; tolden for dette kontingent er lig med 70 % af den told, der faktisk finder anvendelse over for tredjelande; der bør derfor åbnes et fællesskabstoldkontingent for året 1981;

da der ikke foreligger en protokol som omhandlet i artikel 118 i tiltrædelsesakten af 1979, bør Fællesskabet træffe de i artikel 119 omhandlede foranstaltninger; det pågældende kontingent gælder derfor for De Ni;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt for fortløbende anvendelse uden afbrydelse af de for dette kontingent fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende varer i medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der dels beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Israel af de pågældende varer i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, repræsenterer indførslerne i hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Israel følgende procentvise andele:

Medlemsstat	1977	1978	1979
Benelux	27	13	—
Danmark	—	—	—
Tyskland	17	77	—
Frankrig	—	—	—
Irland	—	—	10
Italien	—	—	—
Det forenede Kongerige	56	10	90

disse oplysninger kan ikke anses som repræsentative med henblik på at tjene som grundlag for en fordeling, af kontingentmængden mellem medlemsstaterne; et skøn over medlemsstaternes indførsler i 1981 har vist sig vanskelig på grund af disses uregelmæssige karakter i de foregående år; for at sikre en rimelig fordeling af kontingentmængden kan de procentvise andele ved den første fordeling af dette kontingent tilnærmelsesvis fastsættes således:

Benelux	12
Danmark	5
Tyskland	25
Frankrig	7
Irland	6
Italien	6
Det forenede Kongerige	40;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater bør toldkontingentet opdeles i to dele, idet den første del

(1) EFT nr. L 136 af 28. 5. 1975, s. 3.

fordeles mellem medlemsstaterne og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvote; for at yde importørerne i de enkelte medlemsstater en vis sikkerhed bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 80 % af kontingentmængden;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en tillægskvote på reserven; hver medlemsstat skal trække på reserven, når dens tillægskvote et næsten fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal være gyldige indtil kontingentperiodens slutning; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en væsentlig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne anvendes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1981 åbnes der i Fællesskabet med De Ni et fællesskabstoldkontingent på 150 tons pulp af abrikoser, henhørende under pos. ex 20.06 B II c), 1 aa), i den fælles toldtarif, med oprindelse i Israel.

2. Inden for dette toldkontingent nedsættes tolden i den fælles toldtarif for disse varer til 11,9 %.

Artikel 2

1. En første del på 120 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1981, andrager følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	14,
Danmark	6,
Tyskland	30,
Frankrig	8,
Irland	6,
Italien	6,
Det forenede Kongerige	50.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 30 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvote, således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvote på 15 % af den oprindelige kvote, eventuelt afrundet til den følgende højere enhed.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den oprindelige kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning af en tredje kvote på 7,5 % af dens oprindelige kvote.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de samme betingelser trækning af en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelse af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1981.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbageører senest den 1. oktober 1981 til reserven den ikke udnyttede del af den oprindelige kvote, som den 15. september 1981 overstiger 20 % af den oprindelige mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1981 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted indtil den 15. september 1981, og som er afskrevet, på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den del af deres oprindelige kvote, som de tilbageører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt af disse om reservens udnyttelsesgrad, så snart de har modtaget meddelelserne.

Den underretter senest den 5. oktober 1981 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik derpå dennes nøjagtige størrelse til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning, for at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt fortløbende at foretage afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af den pågældende vare, som er etableret på deres område, fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1980.

På Rådets vegne

J. SANTER

Formand